

joa-că | joc | vîj
 joc | joi | vî-jî-ie
 co-joc | jos | vî-jî-it

ju-că-ri-e | pa-puc | a-ju-tă
 ju-că-ri-a | pa-pu-cei | a-ju-tor

La joacă

E joi. Sîntem acasă. Începem să ne jucăm. Jenica îmi ia pe Martinică din dulap. Ea îi pune cojoc verde. Eu îi pun papucei de piele.

Ionel caută jucăria care vîjîie. Jenica îi vine în ajutor.

Ionel ia jucăria: vîj! vîj!

j j j j j j j j j j joc vîj cojoc
 Noi începem să ne jucăm.

a-jun | cu-raj | soa-re
 a-ju-nul | cu-ra-jos | nin-soa-re
 lo-veas-că | cir-cu-lă | răs-pîn-ti-e

Un băiat curajos

Era în ajunul Anului nou. Se pornise o ninsoare mare. Jianu se ducea acasă. Înaintea lui era Mioara. La răspîntie, era să o calce un camion. Jianu, băiat curajos, o luă de mîină.

— Mioaro! Ai răbdare pînă ce apare lumina verde!

J J J J J J J J J Jianu Jenica
 Jianu este un băiat curajos.